ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΤΟΣ Β'. (ΙΕ').—ΑΡΙΘ. 60 (695).

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ἐν Λευκωσίᾳ, τῇ 9ῃ Ἰουνίου 1920.

ΥΠΕΡ ΠΑΝ ΑΛΛΟ

Η ΕΥΟΔΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Ἡ πεισματικὴ καὶ ἐμπαθὴς ἰδιοσυγκρασία τοῦ κ. Βενιζέλου ἐξωθεῖ τοῦτον εἰς ὁλισθήματα καὶ πραξικοπήματα πολιτικά, περιάγοντα τὸ ἔθνος εἰς ἐξέγερσιν καὶ ταραχὴν ἐν ᾧ χρόνῳ ἐπεβάλλετο πλήρης γαλήνη καὶ ἠρεμία ἐπιτρέπουσα ἀπερίσπαστον τὴν προσοχὴν καὶ τὴν μέριμναν ὑπὲρ τῆς ἀσφαλοῦς καὶ ταχείας εὐοδώσεως τῶν μεγάλων ἐθνικῶν ὑποθέσεων.

Ἐμπαθὴς καὶ πείσμων ἐν Κρήτῃ κομματιάρχης ὁ κ. Βενιζέλος, ὅπου διὰ τὴν ἐμπάθειαν καὶ τὸ πεῖσμά του ἠπείλησε τὴν τύχην τῆς ἑλληνικωτάτης μεγαλονήσου, προκαλέσας καὶ ἐκεῖ ξένας ἐπεμβάσεις κατὰ τῶν πλειονοψηφούντων ἀντιπάλων καὶ γενόμενος στασιώτης κατὰ τοῦ καθεστῶτος, δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀποβάλῃ ἢ μετριάσῃ τοιούτοις τὸ ὀξὺ κομματικὸν ἦθός του καὶ ὅτε ἐκλήθη ὡς κυβερνήτης τῆς Ἐλευθέρας Ἑλλάδος, ἀλλ' οὔτε καὶ μετὰ τὰ μεγάλα ἐθνικὰ εὐτυχήματα ἀπὸ τῶν ὁδῶν ἐνδόξων πολέμων ἠθέλησε νὰ ἐξαρθῇ εἰς ὑψηλὸν ἐπίπεδον καὶ εἰς τὸν εὐρύτερον καὶ διαυγέστερον ἤδη ἐθνικὸν ὁρίζοντα.

Κατὰ τὴν ἐκρηξιν τοῦ μεγάλου Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου, δὲν ἐδίσταση νὰ ρίψῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν τρομερὰν δίνην τοῦ φοβεροῦ πολέμου, ὅπου θὰ διεκινδυνεύετο αὐτὴ ἡ ὕπαρξις τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους καὶ μετ' αὐτοῦ τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς ὅλης.

Κατὰ τῆς πατριωτικῆς καὶ φιλογενοῦς ἐπιφυλάξεως πρὸ τῶν μεγίστων κινδύνων τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ τῶν ἄλλων ἀντιφρονούντων δὲν ἐδίσταση νὰ προκαλέσῃ πάλιν τὴν ἔνοπλον ἐπέμβασιν τῶν Συμμάχων καὶ ἐπενέβη βιαίαν μεταπολίτευσιν δι' ἧς τὸ ἑλληνικὸν κράτος καὶ ἔθνος ἐστερήθη τοῦ λαοφιλεστάτου βασιλέως αὐτοῦ Κωνσταντίνου ὑπὸ ξένης ἐνόπλου δυνάμεως προκληθείσης ὑπ' αὐτοῦ τοῦ κ. Βενιζέλου, ὅστις μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν συνύφαναν καὶ ἐσκευώρησαν πᾶσαν κατ' αὐτοῦ συκοφαντίαν, ὕβριν καὶ διαβολὴν ὑπέβαλον τὸ ἔθνος εἰς πρωτοφανεῖς ταπεινώσεις καὶ ἐξευτελισμοὺς καὶ περιήγαγον εἰς πολλὰς ταλαιπωρίας καὶ κακοπαθείας πάντοτε διὰ τῆς βίας τῶν ξένων ὅπλων. Ἐπὶ τέσσαρα καὶ πλέον ἔτη ὁ ἐλεύθερος ἑλληνικὸς λαὸς ὑπέμεινε τὴν Χαμιτικὴν καὶ χειρονα ταύτης τυραννίαν τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τῶν περὶ αὐτὸν συυπειρωθέντων παντοίων στοιχείων, τὰ ὁποῖα θὰ συνέτριβε καὶ θὰ ἐμηδένιζεν ὑπὸ τὴν στιβαρὰν πυγμήν του τὸ ἔθνος, ἂν μὴ ἐκρατεῖτο δέσμιον καὶ αἰχμάλωτον ὑπὸ τῆς Βίας καὶ τοῦ Κράτους τῶν ξένων.

Μετὰ τὴν κατὰ τρόπον ἀπροσδόκητον καὶ ἀπρόβλεπτον εὐτυχῆ ἔκβασιν τοῦ πολέμου χάρις εἰς τὴν ὁποίαν ἀπεδίδετο ἡ ἐλευθερία εἰς πολλοὺς καὶ παντοίους μεγάλους καὶ μικροὺς λαοὺς, ἐν οἷς καὶ εἰς μεγάλην μοῖραν τοῦ ὑποδούλου Ἑλληνισμοῦ, ὁ κ. Βενιζέλος, ὁ αὐτὸς πάντοτε καὶ ἀμετάβλητος, τὰ μεγάλα ἐθνικὰ εὐτυχήματα ἠξίωσεν ὅπως χρησιμοποιήσῃ πρὸς ἀποκλειστικὴν κομματικὴν κερδοσκοπίαν καὶ πρὸς ἀσφαλεστέραν ἐκλογικὴν καὶ ἐκμηδένισιν τῶν πολιτικῶν ἀντιπάλων του, τοὺς ὁποίους δὲν συγχωρεῖ, διότι ἀπὸ πατριωτικῆς προνοίας καὶ πολιτικῆς φρονήσεως διεφώνησαν πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ τηρητέᾳ πολιτείᾳ τῆς Ἑλλάδος ὡς πρὸς τοὺς ἐμπολέμους.

Περιωρισμένην καὶ στενὴν ἔχων ἀντίληψιν τῶν μεγάλων ἐθνικῶν εὐτυχημάτων θεωρεῖ ταῦτα ὡς κέρδη καὶ κεφάλαια κομματικὰ πρὸς ἐκμετάλλευσιν κατὰ τῶν πολιτικῶν ἀντιπάλων αὐτοῦ καὶ ἰδίᾳ κατ' Ἐκείνου αὐτικὸς ἡ ἀγλήεσσα δόξα ἀπὸ τῶν δύο ἐνδόξων πολέμων ταράττει διηνεκῶς καὶ θλίβει αὐτὴν, ὥστε νὰ ριψοκινδυνεύῃ σήμερον τὴν ἐσωτερικὴν εἰρήνην καὶ τὴν τελικὴν εὐδοξίαν τῶν μεγάλων ἐθνικῶν εὐτυχημάτων.

Θεωρῶν ταῦτα ὡς κομματικὰ μόνον κεφάλαια ἐπίστευσεν ὅτι αὐτὰ μόνα θὰ ἦσαν ἱκανὰ νὰ ἐπιβάλωσιν αὐτὸν καὶ τὸ κόμμα του εἰς τὸ ἔθνος, ὅπερ ὤφειλεν οὕτω ἀγογγύστως καὶ ἀπαθῶς νὰ ὑπομείνῃ πάσας τὰς πολιτικὰς καὶ κομματικὰς ὑπερβασίας του καὶ νὰ βάλῃ εἰς λήθην, ὅσα δι' αὐτὸν ὑπέμεινεν ἀνεκλάλητα δεινά. Ἤρεν, ἐπὶ μόνῃ τῇ προσδοκίᾳ ταύτῃ, τὸν στρατιωτικὸν νόμον καὶ τὴν λογοκρισίαν καὶ κατεπλάγη ὅτε εἶδε τὴν ὀφοδρὰν τοῦ ἔθνους ἐξέγερσιν, ἥτις συνεκροτεῖτο ὑπὸ τῆς δημοκρατίας καὶ μάλιστα ὑπὸ τῆς πατριωτικῆς προνοίας, ὅπως μὴ βλαβῶσιν αἱ ὑπὸ κρίσιν καὶ μελέτην ἐθνικαὶ διεκδικήσεις.

Κατὰ τῆς δικαίως ὅλως καὶ φυσικῆς ἐξεγέρσεως ταύτης ὤφειλε ν' ἀντιτάξῃ μεγαλόφρονα μετριοπάθειαν καὶ ἀνεπιφύλακτον ἐμπιστοσύνην καὶ ἐκτίμησιν πρὸς τὴν φιλοπατρίαν τῶν ἀντιπάλων του καὶ τοῦ ἔθνους ὅλου, καλῶν νὰ μετάσχωσι τῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν ὅλων πάντας, τοὺς ἐκ τῶν Ἑλλήνων δυναμένους καὶ ἱκανοὺς πρὸς τοῦτο, χωρὶς τινος κομματικῆς ἢ ἄλλης διακρίσεως, δεικνύων οὕτω ὅτι τὰ προβλήματα ἀπὸ τοῦ πολέμου ἐθνικὰ εὐτυχήματα δὲν εἶναι κομματικὰ ἐφόδια ἀλλὰ κτῆμα καὶ χαρὰ τοῦ ἔθνους ὅλου.

Καὶ ἀπὸ πολιτικῆς ἔτι φρονήσεως ὁ κ. Βενιζέλος ὤφειλε νὰ δείξῃ λόγῳ καὶ ἔργῳ ὅτι ἐν τῇ Ἑλληνικῇ φυλῇ δὲν ὑπάρχουσιν οἱ ἀντιτιθέμενοι πρὸς τὴν Συνεννόησιν ὅλην καὶ πρὸς οἱονδήποτε σύμμαχον αὐτῆς, ὁμόφωνον δὲ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀποδεχόμενον μετ' εὐγνωμοσύνης τὰς ἀποφάσεις τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου ἐπὶ τῶν διεκδικήσεων αὐτοῦ θὰ διατελῇ πάντοτε ὁ πιστότερος σύμμαχος αὐτῆς καὶ ὁ πρόσκοπος τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἰσότητος καὶ τῆς δικαιοσύνης ἐν τῇ Ἐγγὺς Ἀνατολῇ.

Πράττων οὕτω ὁ κ. Βενιζέλος καὶ τὴν ἐσωτερικὴν γαλήνην καὶ ἀσφάλειαν θὰ ἀποκαθίστη καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν Συμμάχων θὰ ἐπεσπᾶτο πρὸς τὸ Ἑλλην. ἔθνος ὅλον καὶ τὰς ἐπικειμένας περιπετείας ἐν Ἀνατολῇ θὰ ἀντεμετώπιζεν ἀσφαλέστερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον μετὰ τῶν ἡνωμένων δυνάμεων τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἀντὶ τοιαύτης πατριωτικῆς καὶ κατ' ἐξοχὴν ἐθνικῆς πολιτείας, ὁ κ. Βενιζέλος δέσμιος τῶν παθῶν αὐτοῦ, ἐπανέρχεται εἰς τὸν ταπεινὸν καὶ φαῦλον κομματισμόν, καὶ προσφεύγει πάλιν εἰς τὴν τρομοκρατίαν καὶ τὴν καταπίεσιν τοῦ ἔθνους, πιστεύων οὕτω ὅτι ἐξασφαλίζει παρὰ τὴν θέλησιν αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν καὶ τὴν προνομίαν τοῦ νὰ κυβερνᾷ αὐθαιρέτως καὶ χειρίζηται ἀνεξελέγκτως τὰς τύχας τοῦ ἔθνους.

Τρέμει τώρα πρὸ τῆς πιθανότητος τῆς ἐπανόδου εἰς τὸν θρόνον τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου, καὶ τὸν φόβον τοῦτον προβάλλει ὡς δικαιολογίαν τῆς ἐπαναφορᾶς τοῦ στρατ. νόμου καὶ τῆς γενικῆς λογοκρισίας, καὶ οὕτως ἀντὶ νὰ ἐξασθενήσῃ, ἐνισχύει τὴν ἀντιπολίτευσιν καὶ προκαλεῖ τὴν ἐθνικὴν ἀγανάκτησιν τὸν ἥρωα δὲ καὶ μύρτυρα Βασιλέα ἀναδεικνύει προσφιλέστερον καὶ συμπαθέστερον ἐν τῇ ἐθνικῇ συνειδήσει.

Ἀντὶ νὰ γεφυρώσῃ τὸ μέγα ἐθνικὸν χάσμα ὅπερ ὤρυξεν ὁ κ. Βενιζέλος, καὶ ἀποκαταστήσῃ τὴν ἐθνικὴν ἑνότητα καὶ προκαλέσῃ τὴν ἐθνικὴν εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίασιν ἀπὸ τῶν ἐθνικῶν εὐτυχημάτων, ἐμμένει εἰς τὴν αὐθαίρετον αὐταρχίαν καὶ διδακτορικὴν πολιτείαν του, παριστάμενος εἰς τὰ ὄμματα καὶ τὴν συνείδησιν τοῦ ἔθνους ὡς πράκτωρ καὶ ἀντιπρόσωπος ξένων δυνάμεων ἐν Ἑλλάδι πρὸς ἀπαιτήσεις καὶ τυραννίαν αὐτοῦ.

Οὕτω πράττων ὁ κ. Βενιζέλος ἀποξενοῦται τοῦ ἔθνους, καὶ παρὰ πάσας τὰς ἐθνικὰς εὐτυχίας θὰ παραμένῃ ὁ ἐξωθεν καὶ διὰ ξένων ὅπλων ἐπιβεβλημένος τύραννος ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. Δὲν ἀνελογίσθη ἀκόμη, φαίνεται, ὅτι ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Ἑλλάδος περιλαμβάνονται σήμερον καὶ ξένα ὅπλα καὶ ἑκατοντάδες χιλιάδων, καὶ ταῦτα ἐχθρικῶς διακείμενα πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν κράτος καὶ ἔθνος, καὶ πρὸς ἐπιβολὴν τῆς νομιμοφροσύνης καὶ τῆς ὑπακοῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐξουσίαν ἐπιβάλλεται ἡ στενὴ καὶ σταθερὰ ἕνωσις τοῦ Ἑλλην. ἔθνους, ἀντιμετωπίζοντος πᾶσαν δυναχέρειαν ἠνωμένου καὶ ὁμονοοῦντος.

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΝΑΥΑΡΧΟΥ ΚΑΡΤΙΖ ΤΥ ΦΟΥΡΝΕ

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

ΤΩΝ ΣΥΜΒΕΒΗΚΟΤΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΤΩ 1916

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὸν Ἰούνιον τοῦ 1916 ἐκχειδιάσθη ἡ σύλληψις τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας.—Πῶς χαρακτηρίζει ὁ ναύαρχος τὸν Συμμαχικὸν στρατὸν ἐν Μακεδονίᾳ.—8000 ἄνδρες προωρίζοντο ν' ἀποβιβασθῶσι εἰς Φάληρον.—Ἀντὶ τῆς Βουλγαρίας τὴν Ἑλλάδα.—Σχέδια ἐπὶ σχεδίων καὶ ἀπαιτήσεις ἐπὶ ἀπαιτήσεων.—Ἡ ἐπίθεσις κατὰ τῆς Γαλλικῆς πρεσβείας.—Οἱ Σύμμαχοι ζητοῦσι διάλυσιν τῆς Βουλῆς!... ἀλλὰ ἀρνοῦνται τὸ ζήτημα νὰ κοιμηθῇ.—Ἡ πραγματικὴ σημασία τῶν ἀπαιτήσεων τῶν Συμμάχων.

—Ο ΝΑΥΑΡΧΟΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ.

Τὴν ὀγδόην Ὀκτωβρίου (1915) εὑρισκόμεθα εἰς Θεσσαλονίκην. Περατοῦται ἡ ἀποβίβασις τῶν στρατευμάτων μας. Οἱ Ἄγγλοι ἀποφασίζουν καὶ αὐτοὶ νὰ στείλουν ἐν ἀπόσπασμα. Τὴν 10ην πληροφορούμεθα τὴν κατάληψιν τοῦ Βελιγραδίου ὑπὸ τῶν Αὐστρογερμανῶν. Ἡ ἀτυχὴς Σερβία καταλύεται. Οἱ Ἄγγλοι ἔχουν ἀποβιβάσῃ ἐν 5λῳ 6000 ἄνδρας.

Τὴν 11ην Ὀκτωβρίου διορίσθην διοικητὴς τοῦ στόλου, ἀποφασίζω δὲ νὰ ἀναχωρήσω τὴν ἑσπέραν τῆς 12ης διὰ Μάλταν.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἐγκαταλείπομεν τὴν Ἀνατολὴν, ἡ ἐκστρατεία τῶν Δαρδανελλίων εἶχεν ἤδη ἀποτύχῃ ὁριστικῶς. Ἐνῷ οἱ Τοῦρκοι εἶχον χάσῃ 130,000 νεκροὺς καὶ διπλασίους τραυματίας, ἐξεπλήσσοντο δὲ πῶς δὲν προσεβλήθησαν οὔτε ἀπὸ τοῦ Μπουλαΐρ, ἐπὶ τοῦ ἰσθμοῦ τῆς χερσονήσου τῆς Καλλιπόλεως, οὔτε ἀπὸ τῆς Ἀσιατικῆς ἀκτῆς, ἐνῷ τὸ ἠθικόν των ἐφαίνετο ἐξησθενημένον, νέον δὲ σχέδιον ὑπῃχνεῖτο ἐπιτυχίαν, ἐπῆλθεν ἡ ἐπέμβασις τῆς Βουλγαρίας, ἀκριβῶς εἰς στιγμὴν κατιλλήλον διὰ νὰ σωθῇ ἡ Τουρκία. Οἱ Ἄγγλοι θὰ μείνουν μόνοι εἰς τὰ Δαρδανέλλια καὶ δὲν θὰ δυνηθοῦν νὰ ἀντιστοῦν ἐπὶ μακρόν. Τὰ Γαλλικὰ στρατεύματα θὰ μεταφερθοῦν εἰς Θεσσαλονίκην καὶ θὰ σταλοῦν εἰς βοήθειαν τῆς Σερβίας. Ὀλιγαριθμότατα, ὡς εἶνε, ἀπέλλονται πρὸς ἀσφαλῆ ἀποτυχίαν, ἐνῷ διὰ νὰ κρατηθῇ μόνη ἡ περιοχὴ τοῦ Ἀξιοῦ ἀπαιτεῖται μέγας στρατός.

Τὴν 23ην Ὀκτωβρίου πληροφορούμεθα, ὅτι οἱ Σέρβοι εὑρίσκονται εἰς θέσιν καθισταμένην ὁλονὲν κρισιμωτέραν. 46,000 Γάλλοι καὶ 20,000 Ἄγγλοι ἔχουν ἀποβιβασθῇ μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης εἰς Θεσσαλονίκην. Ἀλλ' ἡ βραδέως ἐρχομένη βοήθεια αὕτη εἶνε σχεδὸν ἄνευ ἀξίας τινὸς ἔναντι τοῦ ἐνόπλου Βουλγαρικοῦ Ἔθνους.

—ΣΧΕΔΙΟΝ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΩΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΣΥΛΛΗΨΕΩΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ.

Τὴν 8ην Ἰουνίου (1916) λαμβάνω τὴν διαταγὴν νὰ συλλάβω πάντα τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα καὶ θέσω αὐτὴν ἀμέσως εἰς ἐφαρμογήν.

Τὴν 15ην, θέλων νὰ ἐκμηδενίσω τὸν σύνεγγυς χωμὴν ἐπὶ τῆς κατασταστέως, ἀναχωρῶ διὰ τοῦ «Ζουριέν» δὲ-λα-Γραβιέρ» εἰς περιοδείαν ἀνὰ τὰς ἀκτὰς τῆς Ἑλλάδος. Τὴν 16ην, ἀγκυροβολοῦμεν εἰς Μῆλον, ἐκεῖ δὲ πληροφορούμαι ὅτι σχεδιάζεται ἀπόβασις μιᾶς μεραρχίας εἰς Φάληρον, πρὸς τὸν σκοπὸν καταλήψεως τῶν Ἀθηνῶν καὶ διεκγερσίας συλλήψεων, μεταξὺ δὲ τῶν ἄλλων καὶ τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας.

Τὴν 18ην, φθάνω εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπου συναντῶ ἀμέσως τὸν στρατηγὸν Σαραΐγ. Ἡ στρατιὰ τῆς Ἀνατολῆς φαίνεται ἀνίκανος νὰ ἐκτελέσῃ τὸν σκοπόν, δι' ὃν ἐστάλη, νὰ ἀναλάβῃ δηλονότι τὴν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. Ἡ δρᾶσις της στρέφεται κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ἐκ φόβου ἐπιθέσεως αὐτῆς ἀπὸ τῶν νώτων. Ἑκατοντάδων ὅλων 8,000 ἀνδρῶν ἔχει ἑτοιμασθῇ πρὸς ἐπιβίβασιν διὰ τὸ Φάληρον. Ἀπέχομεν πολὺ ἀπὸ τὴν πραγματοποίησιν τῶν μεγάλων ἐλπίδων, καθὼς καὶ ἀπὸ τὴν ὁδὸν ἥτις φέρει πρὸς τὴν Σόφιαν.

Μεταξὺ Πειραιέως, ἐν τούτοις, καὶ τοῦ ἐν Ἀθήναις Γάλλου πρεσβευτοῦ δὲν κρατεῖ συμφωνία, τὸ αὐτὸ δὲ συμβαίνει δυστυχῶς καὶ μὲ τὸν στόλον. Ὁ διπλωμάτης οὗτος ἔχει ὅλως διόλου προσωπικὴν ἀντίληψιν περὶ τοῦ ρόλου του καὶ τηλεγραφεῖ πρὸς τὸν ναύαρχον σχέδια λεπτομερῆ ναυτικῆς δράσεως, ὅλως διόλου ξένα πρὸς τὴν εἰδικότητά του.

Ἡμεῖς οἱ ἐν Θεσσαλονίκῃ δὲν κατέχομεν ὅλα τὰ μυστικά. Ἑτοιμαζόμεθα πρὸς ἀντιμετώπισιν παντὸς ἐνδεχομένου. Οἱ 8,000 ἄνδρες ἐπιβιβάζονται, ἀναθέτω δὲ εἰς τὸν ἀντιναύαρχον Μορώ, διοικητὴν τῆς τρίτης μοίρας, τὴν διεύθυνσιν τῶν πιθανῶν ἐπιχειρήσεων.

—ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΠΕΤΑΙ.

Τὴν 21ην Ἰουνίου εἰδοποιοῦμαι ἐκ Παρισίων, ὅτι ἡ ἐπίδειξις ἀνεβλήθη. Σημειωτέον ὅτι δύο μεταγωγικὰ εἶχον ἤδη ἀναχωρήσῃ. Ἐστάλη πρὸς τὴν Ἑλλάδα διακοίνωσις ὁρίζουσα διήμερον προθεσμίαν διὰ τὴν ἀπάντησιν. Ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις παραιτεῖται, ἀνατίθεται δὲ εἰς τὸν κ. Ζαΐμην ὁ σχηματισμὸς νέου ὑπουργείου. Τὴν 22αν, τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν μὲ εἰδοποιεῖ ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐδέχθη πάντα τὰ αἰτήματά μας καὶ ὅτι ἡ ἐπίδειξις δὲν θὰ γίνῃ. Ὁ Συμμαχικὸς στόλος διαλύεται, τὰ στρατεύματα ἀποβιβάζονται καὶ ἡ ἀπογοήτευσις εἶνε γενική.

—ΑΛΛΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΕΠΙΔΕΙΞΕΩΣ.

Τὴν 26ην Αὐγούστου, ἐλάμβανον ἐν Μήλῳ διαταγὴν νὰ κατάπλεύσω εἰδικὸν στόλον, προωρισμένον νὰ προβῇ εἰς ἐπίδειξιν πρὸ τῶν Ἀθηνῶν, νὰ ἀναλάβω δὲ ἐγὼ τὴν ἀρχηγίαν αὐτοῦ.

Ἡ συμφωνία εἰς τὴν ὁποίαν εἰχομεν ἔλθῃ πρὸς τὸν διοικητὴν τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου, διὰ τὴν σχεδιασθεῖσαν τὴν Ἰούνιον ἐπίδειξιν ἦτον πάντοτε δὲν εἴχομεν δὲ ἢ νὰ διατάξωμεν τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς. Ἡ δύναμις τοῦ στόλου ὑπελογίσθη νὰ εἶναι τόση, ὥστε νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα οὔτε ἰδέαν ἀντιστάσεως. Ἀνεμείναμεν τέσσαρας ἡμέρας. Πᾶσα συγκοινωνία μεταξὺ Μήλου καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ διεκόπη, διὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ μυστικότης καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐπιδείξεως ἐκ τοῦ ἐγχειρήματος. Χαμένος κόπος πρὸ τοῦ τέλους τῶν τεσσάρων ἡμερῶν, ἡ παρουσία μας εἶχε σημειωθῇ πρὸς τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον!

Τὴν 31ην Αὐγούστου, διατάσσομαι νὰ ὁδηγήσω τὸν «εἰδικὸν στόλον» εἰς Σαλαμῖνα καὶ νὰ ἀπαιτήσω ἀπὸ συμφώνου πρὸς τοὺς Συμμάχους πρεσβευτάς: Τὸν ἔλεγχον ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων, τὴν ἀπέλασιν τοῦ βαρώνου Σέγκ καὶ τῶν πρὸς αὐτὸν συνεργαζομένων διὰ παντοίων μέσων πρὸς δημιουργίαν Γερμανικοῦ κόμματος ἐν Ἑλλάδι καὶ τὴν παράδοσιν τῶν εἰς Ἐλευσῖνα καὶ Πειραιᾶ κατακφυγόντων ἐχθρικῶν πλοίων.

Τὴν 1ην Σεπτεμβρίου ἀποπλέομεν, αὐθημερὸν δὲ ἀγκυροβολοῦμεν εἰς Κερατσίνι, εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ κόλπου τῆς Σαλαμῖνος. Οὐδὲν ἐπεισόδιον προκαλεῖται· τὰ ἑλληνικὰ ἐπάκτια πυροβολεῖα δὲν ἔχουν τηλεβόλα. Ὁ βασιλικὸς στόλος, ἀπαρτιούμενος ἐκ τῶν δύο θωρηκτῶν «Κιλκίς» καὶ «Λῆμνος» καὶ τοῦ θωρηκτοῦ καταδρομικοῦ «Ἀβέρωφ», 18 τορπιλλικῶν, 2 ὑποβρυχίων κλπ. ἀγκυροβολεῖ πρὸ τοῦ Ναυστάθμου τῆς Σαλαμῖνος.

—ΑΙ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ.

Τὴν 9ην ἐγένετο ἡ πρώτη σύσκεψις τῶν τριῶν πρεσβευτῶν τῶν προστατίδων Δυνάμεων, εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβα μέρος. Πρόκειται νὰ ἐλθωμεν εἰς συμφωνίαν διὰ τὸν τρόπον, καθ' ὃν θὰ ζητηθῇ ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν καὶ θὰ ἐξασκηθῇ ὑπὸ τῶν ὀργάνων μας ὁ ἔλεγχος τῶν τηλεγραφων, μετ' ἐκλογῆς τῶν κατάστρῳ ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο οὐδέποτε ἐμελετήθη ἀπὸ τῆς πρακτικῆς του ὄψεως. Ἑκάστη πρεσβεία καὶ ἑκάστη Κυβέρνησις βλέπει κατὰ διάφορον τρόπον τὰ πράγματα.

Πρὸ παντὸς ἔκρεπε νὰ ἐκτιτυχωμεν τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑποχρεώσεων ἃς ἀνέλαβε τὴν 21 Ἰουνίου (ν. ἡ.) 1916 ἡ Ἑλλὰς, ὅτε τὴν ἠπειλήσαμεν δι' ἐπιδείξεως. Αἱ ὑποχρεώσεις αὗται ἦσαν:

Διάλυσις τῆς δι' ἀντισυνταγματικῶν ἐκλογῶν ἀναδειχθείσης Βουλῆς. Ἀπέλασις τῶν πρακτόρων τοῦ ἐχθροῦ, καθὸ προβαινόντων εἰς ἐνεργείας ἀντιθέτους πρὸς τὴν οὐδετερότητα καὶ εἰς κατασκοπείαν. Σύλληψις καὶ καταδίκη τῶν Ἑλλήνων τῶν ἀποδεικνυομένων ἠθόχον δι' ὁμοίας πράξεις. Ἀποστρατεύσεις. Ἀντικατάστασις ὑπαλλήλων τινῶν, ἐχθρικῶν πρὸς τὴν Ἀντάντ. Τερματισμὸς τῶν ἐνεργειῶν τῶν ἐπιστρατων, οἵτινες ἐξήγειραν τὴν δημοσίαν γνώμην, βεβαιοῦντες ὅτι ἠθέλομεν νὰ ὑποχρεώσωμεν τὴν Ἑλλάδα νὰ πολεμήσῃ εἰς τὸ πλευρόν μας. Ἐκ τῶν ὑποχρεώσεων τούτων οὐδεμία εἶχεν ἐκπληρωθῇ.

Εἰς τὰς ἀπαιτήσεις ταύτας δὲν ἐβράδυνεν νὰ προστεθοῦν καὶ ἄλλαι. Αἱ νέαι αὗται ἀπαιτήσεις διατυπωθεῖσαι ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην ἐπέβαλον μεταξὺ ἄλλων: Εἰς τὸ κλείσιμον τῶν στα μῶν ἀσυρμάτου, τὴν ἐπιβολὴν ἐλέγχου ἐπὶ τῶν ταχυδρομείων, τῶν τηλεγράφων τῆς ἀστυνομίας, τῶν σιδηροδρόμων καὶ τοῦ λιμένος Πειραιῶς, εἰς τὸν ἀφοπλισμὸν καὶ εἶτα τὴν κατάσχεσιν τοῦ στόλου, εἰς τὴν παραχώρησιν τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου καὶ τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ ναυστάθμου τῆς Σαλαμῖνος, τὴν εἰς Πελοπόννησον ἀποστολὴν τῶν ἐν Εὐβοίᾳ καὶ Θεσσαλίᾳ στρατευμάτων, τὴν ἀπέλασιν ξένων πρεσβευτῶν, τὴν παραχώρησιν τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ τῆς Ἑλλάδος, μειωθεῖσαν χάρις εἰς τὸς παρατηρήσεις μου, εἰς τὴν παραχώρησιν τοῦ ὑλικοῦ τὸ ὁποῖον εἶναι ἀχρηστον εἰς σφαιρὸν περισσοτέρων εἰς τὰ ἐνεργητικὸν εἰρήνης, τὴν διὰ τῆς Ἑλλάδος ἐλευθέραν διάβασιν τῶν στρατευμάτων τῆς Ἀνατολῆς.

—Η ΨΕΥΔΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ.

Ἡ συνοδεία μας τῆς 9 Σεπτ. δὲν παρῆλθεν ἀπαρατήρητος. Τὴν αὐτὴν ἑσπέραν, ὥραν 7 45', εἴκοσι περίπου διαθλωταὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν πρεσβείαν μας φωνάζοντες: «Ζήτω ὁ Βασιλεύς!... Κάτω ἡ Γαλλία! Κάτω ἡ Ἀγγλία!» Ἐρρίψαν δὲ περιόδους πυροβολισμοὺς διὰ περιστρόφων καὶ διελύθησαν χωρὶς νὰ τοὺς ἀγγαχήρῃ οὔτε ἡ φρουρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν οὔτε ἡ τῶν Ἀνακτόρων. Ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Ζαΐμης ἔσπευσεν ἀμέσως νὰ ὑποβάλῃ αἰτησιν συγγνώμης καὶ ν' ἀναγγείλῃ ὅτι θὰ ἐπηθύνετο κατὰ τοῦ ἐπιφαίνοντος τῆς φρουρᾶς τοῦ Ὑπουργείου. Τὴν αὐτὴν νύκτα, ἔστειλε 25 ἄνδρας τοῦ «Μπουνίε» πρὸς φρούρησιν τῆς πρεσβείας. Τὸ ἄγημα ἔμενε καὶ φρουροὶ ἐτάχθησαν πρὸ τῆς θύρας τῆς πρεσβείας. Ὁ ἐκθρὸς πρὸς ἡμᾶς τύπος δὲν παρέλειψε νὰ διαμαρτυρηθῇ κατὰ τοῦ μέτρου τούτου, ἔγραψε δ' ὅτι συμπεριφερόμεθα πρὸς τὴν Ἑλλάδα ὡς ἂν κατοικεῖτο ὑπὸ μαύρων.

Συνετάχθη ὑπὸ τῶν τεσσάρων πρεσβευτῶν διακοίνωσις, ἥτις τὴν αὐτὴν ἑσπέραν ἐπεδόθη ὑπὸ τοῦ σὺν Φράνας Ἑλλάτ. Δι' αὐτῆς ἐζητεῖτο: Ἡ ταχεῖα ἀναζήτησις καὶ τιμωρία τῶν ἐνόχων, ἡ τιμωρία τῶν στρατιωτικῶν καὶ ἀστυνομικῶν, οἵτινες δὲν ἐπενέβησαν, ἡ ἔγγραφος ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὑποβολὴ αἰτήσεως συγγνώμης πρὸς τὸν πρεσβευτὴν τῆς Γαλλίας.

Αἱ ἀπαιτήσεις αὗται ἐγένοντο ἀμέσως δεκταί.

Ἡ ἀνάκρισις τῆς Ἑλληνικῆς δικαιοσύνης διήρκεσεν ἐπὶ δίμηνον, ἔληξε δὲ μὲ ἔλαφρὰς καταδίκας. Οὐδεὶς ἐπέμεινεν. Ἐκυκλοφόρησε μετ' ἐπιτάσεως ἡ φήμη ὅτι ἡ ἐκδήλωσις αὕτη ἦτο ἐν μέρει ἔργον πρακτόρων τῆς ὑπηρεσίας μας πληροφοριῶν, οὐδέποτε δ' ἐρρίφθη ἐπ' αὐτῆς ἀφορισμὸς οὔτε διὰ τοὺς Ἕλληνας οὔτε δι' ἡμᾶς.(1).

—

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

— Η ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΚΑΚΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ.

Μετὰ τὰς πρώτας «πασμωδικὰς» ἐνεργείας περὶ τὴν καθαριότητα κῶν ὁδῶν, βαθμηδὸν ἐπανέρχεται ἡ μακρὰ καὶ συνήθης ἀδράνεια καὶ ἀδιαφορία, καὶ αἱ ὁδοὶ προσλαμβάνουσι τὴν προτέραν καὶ συνήθη ἀηδῆ ὄψιν αὐτῶν καλυπτόμεναι ὑπὸ παντοίων ἀκαθαρσιῶν.

Χαρακτηριστικώτατον γνώρισμα τῆς χρονίας καὶ ἀνιάτου δημοτ. κακοδιοικήσεως παρ' ἡμῖν πρὸς πολλοὺς ἄλλοις εἶνε καὶ τοῦτο: ἐνῷ ἡ βασεῖα δυσωδία τοῦ σφαγείου διαδίδεται εἰς μεγάλην ἀκτῖνα ὥστε πολλάκις νὰ ἀποβαίνῃ ἀφόρητος εἰς τὸ προάστειον Καϊμακλῆ μολύνουσα τὸν ὁροσερὸν ζέφυρον, ἄλλη ἐκεῖθεν προέρχεται ἀηδὴς καὶ ἀποτροπιαστικὴ καθ' ἑκάστην ἀσχημία, ἡ βάρβαρος καὶ σχεδὸν ἀγρία μεταφορὰ τῶν σφαγίων εἰς τὴν ἀγορὰν καθ' ἑκάστην πρωΐαν. Ἄνθρωποι περιβεβλημένοι μακροὺς ἐκ καννάβεως χιτῶνας ρυπαροὺς μέχρι ἐμέτου φέρουσιν ἐπὶ ὤμων κρεμάμενα τὰ αἱμάσσοντα σφάγια καὶ ὁρύονται καθ' ὁδὸν δίκην ἀγρίων, ἐνῷ τὸν δρόμον αὐτῶν σημειοῦσι σταγόνες αἵματος καὶ ἀπειλοῦσι νὰ ρυπάνωσι τοὺς διαβάτας, ταῦθ' ὅπερ πολλάκις καὶ ἐπιτηδὲς πράττουσιν οἱ φορεῖς ὁσάκις μάλιστα συναντήσωσι καθ' ὁδὸν κληρικόν τινα.

Ὁ τρόπος οὗτος τῆς μεταφορᾶς τῶν σφαγίων ἀνακαλεῖ εἰκόνας ἀγρίων μεταφερόντων εἰς τὰς καλύβας των ὅσα φονεύουσιν οὗτοι μεγάλα θηράματα σῖα ταῦροι, ὀνάγροι, ἐλάφοι, δορκάδες κ. ἄ. καὶ οὕτως ἡ δημοτ. διοίκησις τῆς Κυπρ. πρωτευούσης παρουσιάζει τὴν εἰκόνα πρωτογόνου κοινοτικῆς ζωῆς.

Τὸ σφαγεῖον καὶ τὰ σφάγια ἀποδίδουσι σημαντικὴν πρόσοδον εἰς τὸ Δημοτ. Ταμεῖον καὶ ἡ περιφρούρησις τῆς ὑγείας τοῦ κοινοῦ καὶ ἡ εὐπρέπεια καὶ εὐκοσμία ἐπιβάλλουσιν ἵνα καὶ ἐκεῖνα καθαρίζωνται καὶ ἀπολυμαίνωνται ἐπιμελῶς καὶ ταῦτα μεταφέρωνται καθάρια καὶ κοσμίως ἐπὶ ἁμαξῶν καθαρῶν καὶ ἀπολελυμασμένων καὶ ηὐτρεπισμένων πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

— ΤΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ.

Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, τὸ ἐκπαιδευτικὸν νομοσχέδιον δὲν προώρισται νὰ διευθετήσῃ τὸ ὅλον ἐκπαιδευτικὸν ζήτημα, ἀλλ' οὔτε τὸ οἰκονομικὸν μέρος αὐτοῦ, ὅπερ τυγχάνει τὸ σπουδαιότατον καὶ τὰ μάλιστα κατεπείγον, καὶ αἱ δίκαιαι ἀξιώσεις τῶν διδασκάλων, ἐξ ὅσων γράφουσιν ἡμῖν ἀπὸ διαφόρων κοινοτήτων, δὲν θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἱκανοποιηθῶσιν, ἕνεκα μεγάλων οἰκονομικῶν δυσχερειῶν πολλῶν κοινοτήτων καὶ δὲν εἶναι ἀπίθανον πολλαὶ σχολ. ἐπιτροπεῖαι, ἀδυνατοῦσαι νὰ συμβιβάσωσι τὰς ἀναγκας τούτων πρὸς τὰς ἀξιώσεις ἐκείνων, θὰ ἐπαφήσωσι τοὺς διορισμοὺς καὶ τοὺς μισθοὺς εἰς τὰς οἰκείας ἐπαρχ. ἐκπαιδ. ἐπιτροπὰς καὶ τὴν κατανομὴν αὐτῶν τῶν σχολ. τελῶν.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει μεγάλη θὰ προέλθῃ ταραχὴ περὶ τὰ σχολικὰ πράγματα τῶν ἀγροτ. κοινοτήτων ἰδίᾳ ἐπὶ βλάβῃ τῆς λαϊκῆς παιδείας.

Ἐβολιδοσκοπήσαμεν διὰ τοῦτο τὰς σκέψεις προσώπων δυναμένων νὰ γνωρίζωσι τὰς διαθέσεις καὶ τὰ μέσα τῶν οἰκείων κοινοτήτων καὶ εὕρομεν ὅτι εἶναι δυνατὴ προσωρινὴ τοῦ κατεπείγοντος ζητήματος διευθέτησις, ἂν μετὰ τῆς χρηματικῆς ἀμοιβῆς παρείχετο καὶ ἡ διατροφὴ τοῦ διδασκάλου παρ' ἑκάστῃ οἰκογενείᾳ ἐκ περιτροπῆς. Κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον καὶ ὁ διδάσκαλος θὰ ἀπηλλάσσετο μιᾶς πολὺ ἐνοχλητικῆς καὶ δαπανηρᾶς φροντίδος πρὸς ἐξεύρεσιν τροφίμων καὶ παρασκευὴν τῆς τροφῆς του, καὶ εἰς τὰς οἰκογενείας δὲν θὰ ἦτο ἐπαισθητὴ ἡ δαπάνη τῆς διατροφῆς.

Οὕτω καὶ αἱ σχέσεις κοινότητος καὶ διδασκάλου θὰ φέρωσι χαρακτῆρα οἰκογενειακὸν καὶ φιλικόν, ἐνῷ ἄνευ τούτου τὰ βαρέα σχολ τέλη θὰ προὐκάλουν ἀντιπάθειαν κατὰ τοῦ διδασκάλου καὶ θὰ καθίστατο προβληματικὴ ἡ διατροφή του ἐν τῷ χωρίῳ τὴν ὁποίαν θὰ ἐξεύρισκε μετὰ πολλῶν δυσχερειῶν καὶ θὰ ἐπλήρωνε πολὺ ἀκριβά. Ὁ δάσκαλος πιάνει πολλὰ καὶ νὰ πκερώνῃ ἀκριβά.

— ΖΗΤΟΥΣΙ ΞΕΝΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ.

Δυσκέλως δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν ἄλλην δικαιολογίαν τῆς τελευταίας ἐν Ἀθήναις διαδηλώσεως ὑπὲρ τῶν Συμμάχων τῇ π. Κυριακῇ 31 Μαΐου, πάντως ὑπὸ τοῦ Βενιζελικοῦ κόμματος παρασκευασθείσης. Πάν δημος ὑπὲρ τῶν Συμμάχων διαδήλωσις ἔδει νὰ γένηται κατὰ τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ Σχεδίου τῆς Συνθήκης εἰρήνης μετὰ τῆς Τουρκίας, μὴ γενομένη δὲ τότε, τὴν θέσιν της εἶχε μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης, ὅτε θὰ ἦτο ὀφειλομένη εἰλικρινὴς ἐκδήλωσις τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς Συμμάχους.

Γενομένη ὅμως ὡς ἐγένετο ἀκαίρως, προδίδει τὴν ὑστεροβουλίαν τοῦ τυραννοῦντος καὶ καταπιέζοντος τὴν Ἑλλάδα κόμματος, ὅπερ τώρα αἰσθάνεται κλονούμενον τὸ ἔδαφος ὑπὸ τοὺς πόδας του καὶ ζητεῖ τὴν προστασίαν καὶ ἐπέμβασιν τῶν Συμμάχων κατὰ τῆς δικαίας ἐξεγέρσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ κατὰ τῆς βενιζελικῆς τυραννίδος.

— ΑΙ ΜΙΚΡΑΙ ΜΑΘΗΤΡΙΑΙ ΘΕΛΟΥΣΙΝ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ.

Ἐγένετο σκέψις καὶ ἀπόφασις νὰ παραλειφθῶσιν ἐφέτος καὶ αἱ τυπικαὶ ὅλως ἐξετάσεις τῶν κατωτέρων τάξεων ἐν τοῖς παρθεναγωγείοις τῆς ἡμετέρας κοινότητος.

Τοῦτο ἐλύπησε πολὺ τὰς μικρὰς μαθητρίας ὅλας, αἱ ὁποῖαι ἐπιμόνως παρεκάλουν μέχρι δακρύων τὰς διευθύνσεις καὶ τὰς διδασκαλίσσας νὰ δώσωσιν ἐξετάσεις, καὶ ἐδέησε νὰ ἐνδώσωσιν αὗται εἰς τὴν τόσον δικαίαν καὶ ἀξιέπαινον παράκλησιν.

Ἐνώπιον τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ καὶ ἑνὸς τῶν ἐφόρων ἐγένοντο γόργαι προφορικαὶ ἐξετάσεις, ἐξετελέσθησαν διάλογοι, ἀπαγγελίαι καὶ ᾄσματα καὶ πρὸς μεγάλην εὐχαρίστησιν καὶ χαρὰν τῶν κορασίδων ὅλων διενεμήθησαν οἱ ἔλεγχοι, καὶ ὅσοι ἔφερον ὑψηλοὺς βαθμοὺς ἐπροξένουν ἀγαλλίασιν καὶ χαράν, αἱ λαβοῦσαι δὲ κατωτέρους βαθμοὺς ὑπισχνοῦντο εἰλικρινῶς νὰ γίνωσιν εὐτακτότεραι καὶ ἐπιμελέστεραι.

— Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ.

Μετὰ τὴν ἐμφάνισιν ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου τοῦ θιάσου Ροζαλίας Νίκα,—αἰσχυνόμεθα νὰ τὸν εἴπωμεν Ἑλληνικὸν—αἱ μᾶλλον ἀνειμέναι εἰκόνες τοῦ κινηματογράφου εἶναι ὑπόδειγμα κοσμιότητος καὶ ἐπὶ τέλους εἶναι εἰκόνες καὶ οὐχὶ σάρκες ζωνταναί.

Ἐνταῦτοις ὁ κινηματογράφος εὐλαβούμενος περισσότερον τὸ κανὸν παρέχει καθ' ἑκάστην ἑσπέραν ἐν μέσῳ τῆς νυκτερινῆς δροσου θεάματα κόσμια καὶ τερπνὰ καὶ πολλάκις πολὺ διδακτικά, εἶναι καιρός, ὅμως νομίζομεν νὰ κομισθῶσι καὶ νέαι ταινίαι, διότι πολλαὶ τούτων ἀπέβησαν πολὺ συνήθεις καὶ γνωσταὶ εἰς τοὺς θαμῶνας ὥστε νὰ εἶναι εἰς αὐτοὺς οὐ μόνον ἀδιάφοροι ἀλλὰ καὶ ἀποκρουστικαί, ὅπως τὸ αὐτὸ φαγητόν, καὶ ἄριστον ἐὰν εἶναι, πολλάκις ἐπαναλαμβαγόμενον προκαλεῖ κόρον καὶ ἀηδίαν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΦΙΛΟΜΟΥΣΟΣ ΔΩΡΕΑ

Ἐκπληρῶν τιμητικὴν ἐντολὴν τῆς ἀξιοτ. Ἐφορείας τῆς Ἑλληνικῆς Σχολῆς Σολέας διερμηνεύω τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῆς καὶ ἐκφράζω τὰς θερμοτάτας εὐχαριστίας μου πρὸς τὸν ἀξιοτ. κ. Δ. Σεβέρην βουλευτὴν ἐπὶ τῇ φιλομούσῳ καὶ εὐγενεῖ δωρεᾷ του ἐκ £20 διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν κτιρίου διὰ τὴν Σχολὴν ταύτην.

Ἐν Σολέᾳ τῇ 4 Ἰουνίου 1920.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐφορείας

Ἰωάννης Χ. Νικολάου.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ «ΜΕΣΑ-ΠΟΤΑΜΟΣ»

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ὅτι τὸ ξενοδοχεῖον «ΜΕΣΑ-ΠΟΤΑΜΟΣ» καὶ ἡ ἐκμετάλλευσις ὅλων τῶν κτημάτων Σαΐττᾶ—Μέσα Ποταμοῦ ἐξηγοράσθησαν ὑπὸ Ἑταιρείας, τῆς ὁποίας διαχειριστὴς ὡρίσθη ὁ ἐν Λεμεσῷ κ. **Ἰωάννης Κότσαπας.**

Ἑπομένως ὅσοι ἐπιθυμοῦν ν' ἀπολαύσουν τῶν ἐξοχικῶν θελγήτρων, τοῦ πεφημισμένου νεροῦ, τοῦ μαγευτικοῦ καταρράκτου καὶ τῶν ἄλλων φυσικῶν καλλονῶν, καθὼς καὶ τῆς ἐξαιρετικῆς περιποιήσεως, τῆς λαμπρᾶς τροφῆς καὶ ὅλων τῶν εὐρωπαϊκῶν κομφόρ, τὰ ὁποῖα παρέχει εἰς τοὺς παραθερίζοντας εἰς αὐτὸ τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ «ΜΕΣΑ ΠΟΤΑΜΟΥ», ἀς ἀπευθυνθοῦν ἐγκαίρως πρὸς τὸν κ. **Ἰωάννην Κότσαπαν** ἐν Λεμεσῷ.

Ζητεῖται πεπειραμένος Μηχανικὸς ἐργασθεὶς ἐκτὸς τῆς Κύπρου δι' ἐπισκευὴν ὁριζοντίων λεβήτων καὶ ἀκινήτων ἀτμομηχανῶν ὡς καὶ τὴν κίνησιν, ἐπιδιόρθωσιν καὶ διατήρησιν ἁπλῶν μηχανημάτων. Μισθὸς ἱκανοποιητικὸς δίδονται περισσότεραι πληροφορίαι ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ «Κυπρ. Φύλακος».

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ τέσσαρα εὐρύχωρα δωμάτια εἰς τὴν ὑψηλὴν καὶ γραφικωτάτην **Μόνην Κάντάρας** πρὸς παραθερισμόν.

Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν πρὸς τὸν κ. Ν. Χ. Οἰκονομίδην εἰς Λευκόνοικον.

ΣΧΟΛΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝ. ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΩΝ

Ἡ π. Κυριακὴ εἶχεν ὁρισθῇ διὰ τὴν ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ σχολ. ἔτους καὶ τῶν μαθημάτων ἑορτὴν τοῦ Πλήρους ἐννεαταξίου Παρθεναγωγείου Φανερωμένης μετὰ τοῦ Διδασκαλείου τῶν Θηλέων ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀξιοτ. Δεσποσύνης Ἑλένης Χρίστου καὶ τοῦ ἑξαταξίου Παρθεναγωγείου Ἁγ. Ἀντωνίου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀξιοτ. κυρίας Χαριτίνης Σακάδα.

ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ

Τῇ 10 π. μ. ἤρξατο ἡ τελετὴ τοῦ Παρθεναγωγείου Φανερωμένης παρισταμένων τοῦ Σεβ. Τοποτηρητοῦ τοῦ Ἀρχιεπ. Θρόνου καὶ τοῦ Πανοσιολ. Ἐξάρχου αὐτοῦ, τοῦ ἀναπληρωτοῦ τοῦ Γεν. Προξένου τῆς Ἑλλάδος κ. Α. Ἀρτέμη, τοῦ βουλευτοῦ κ. Δ. Σεβέρη μετὰ τῆς ἀξιοτ. κυρίας του, τοῦ Ἐφόρου τοῦ Κυπρ. Μουσείου κ. Μ. Μαρκίδου μετὰ τῆς ἀξιοτ. κυρίας του, τῆς Ἐφορείας τῶν Ἑλλην. Ἐκπαιδευτηρίων, τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ ἐν αὐτοῖς μετὰ τῶν οἰκείων ἑκάστου διευθύσεων καὶ μέγα πλῆθος κόσμου κατέκλυζε τὴν εὐρεῖαν αἴθουσαν καὶ τὸν διάδρομον, πλεονάζοντος κατὰ πολὺ τοῦ ὡραίου φύλου, οὕτινος ἡ ζωντανὴ καλλονὴ ἐπέτεινε μεγάλως τὸν λίαν φιλόκαλον διάκοσμον τῆς αἰθούσης, ἥτις παρίστανεν ἔκθεσιν ἀληθῆς καλλιτεχνικήν. Ἐξαιρετικῶς πολυάριθμα εἶναι καὶ ποικιλώτατα καὶ λίαν ἐπιτυχῆ τὰ ἔργα τῆς ἐλαιογραφίας ἅτινα ἐξετέλεσαν αἱ ἐπιμελέσταται καὶ φιλοτιμότατοι μαθήτριαι τοῦ Διδασκαλείου καὶ ἄλλα ἔργα ἰχνογραφίας τῶν τοῦ ἐνεαταξίου Παρθεναγωγείου, τὰ μαθήματα ταῦτα διδάξαντος τοῦ γνωστοῦ παρ' ἡμῖν γλύπτου καὶ καλλιτέχνου κ. Ἀνδρ. Θυμοπούλου μετὰ θερμοῦ πάντοτε ζήλου.

Ἡ ἀξιότ. διευθύντρια εἶπε τὴν νενομισμένην λογοδοσίαν ἐκθέσασα τὰ πεπραγμένα διὰ τὸν τόσον τοῦ σχολ. ἔτους καὶ ὑποδείξασα ὅσα δέον νὰ γένωνται ἐν τῷ μέλλοντι πρὸς θεραπείαν τυχουσῶν ἐλλείψεων πρὸς καρποφορώτερον ἔτι λειτουργίαν τοῦ Παρθεναγωγείου, ἥτις δι' ὅλου τοῦ ἔτους ἐγένετο ἐμαλωτάτη καὶ ἀνελλιπής. Τὸ σύνολον τῶν μαθητριῶν ἀνῆλθεν εἰς 584, ἐξ ὧν 105 ἀνῆκον εἰς τὸ Διδασκαλεῖον ἐκ τριῶν τάξεων, ὧν ἡ Γ' Τάξις καὶ τελευταία περιελάμβανε 28 μαθήτριας, ἐξ ὧν ἔλαβον πτυχία πρωτοβαθμίου διδασκαλίσσης 14, καὶ αἱ λοιπαὶ δευτεροβάθμιαι, πᾶσαι δὲ δι' ὅλου τοῦ ἔτους ἐπεδείξαντο ἐξαίρετον ἐπιμέλειαν, καὶ διαγωγὴν κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν τῆς τε διευθύνσεως καὶ τῆς Ἐφορείας.

Αἷαν ἐπιτυχῶς διεξήχθη καθ' ὡρισμένον πρόγραμμα τὸ καλλιτεχνικὸν μέρος τῆς ἑορτῆς, καθ' ὃ ἐξετελέσθησαν διὰ τετραχόρδων ἐν συμφωνίᾳ καὶ διὰ μανδολίνων ὡραῖαι μουσικαὶ συνθέσεις ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καθηγητοῦ τῆς ἐνοργάνου μουσικῆς κ. Ἰωάννου Θ. Διανέλλου καὶ ἐψάλησαν ᾄσματα ἐπικαιρα ἐμμελῶς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καθηγητοῦ τῆς φωνητικῆς μουσικῆς κ. Χ. Πετροπούλου, καὶ ἐγένοντο ἀπαγγελίαι, διάλογοι καὶ ἐν κωμειδύλλιον ὑπὸ μικρῶν μαθητριῶν λίαν ἐπιτυχῶς.

Ἐγένετο μετὰ τοῦτο ἡ ἐπίδοσις τῶν πτυχίων εἰς τὰς ἀπολυθείσας διὰ χειρὸς τοῦ Σεβ. Τοποτηρητοῦ. Προκειμένης ἤδη τῆς ἀπονομῆς τοῦ Σεβεραείου βραβείου «ἀρετῆς καὶ προόδου» ὁ κ. Ν. Καταλάνος ἐξ ὀνόματος τῆς ἀγωνοθέτου ἐπιτροπείας εἶπεν ὅτι τὸ λαχὸν εἰς τὰς διαγωνισθείσας θέμα ἐπραγματεύθησαν πᾶσαι λίαν ἱκανοποιητικῶς ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, καὶ οἱ κριταὶ πρὸ πάσης συζητήσεως εὐρέθησαν ἐντελῶς σύμφωνοι ὡς πρὸς τὸ βραβευτέον θέμα, διὰ δὲ τὸ ἐπαινετέον εὗρον ἐνάμιλλα πάντα καὶ συνεζήτησαν ἰδίᾳ περὶ τρία τούτων, ἐξ ὧν προεκρίθη ἕν, ἐξ ὀνόματος δὲ τῆς Ἐφορείας ἐπεβεβαίωσεν ὅσα ἡ ἀξιότ. διευθύντρια εἶπε περὶ τοῦ ἀρίστου ἤθους καὶ τῆς ἐξαιρέτου ἐπιμελείας καὶ φιλομαθείας τῶν τελειοφοίτων τούτων, αἵτινες πᾶσαι ἠδύναντο νὰ μετάσχωσι τοῦ διαγωνισμοῦ μεθ' ὅσης ἐπιτυχίας καὶ αἱ διαγωνισθεῖσαι συμμαθήτριαι αὐτῶν.

Βραβευτέον κηρύσσεται τὸ φέρον ἐπιγραφὴν: «Ἀρετή, κἂν θάνῃ τις, οὐκ ἀπόλλυται» καὶ ἐπαινετέον τὸ ὑπὸ ἐπιγραφὴν: «Πέρας ἐπιτέλει μὴ ἀποδειλιᾷν.» Ἀνοιχθέντων τῶν ὀλκείων φακέλλων, εὑρέθη ὅτι τὸ πρῶτον ἀνῆκεν εἰς τὴν Θάλειαν Δαγγούση ἐκ Λεμεσοῦ, καὶ τὸ δεύτερον εἰς τὴν Κοραλλίαν Εὐτ. Ἰωαννίδου ἐκ Λευκωσίας, καὶ ὑπὸ τὰς ἐπευφημίας τοῦ παρισταμένου κόσμου ὅλου ἔλαβον ἡ πρώτη διὰ χειρὸς τοῦ Σεβ. Τοποτηρητοῦ τὸ δεκάλιρον βραβεῖον καὶ ἡ δεύτερα κλάδον δάφνης.

Τὴν ὡραίαν τελετὴν ἐπέστεψεν ὁ Ἐθνικὸς ὕμνος, καὶ ἡ διεύθυνσις καὶ τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν ἐδέξαντο τὰ εἰλικρινῆ συγχαρητήρια πάντων Ἐγένετο μετὰ τοῦτο ἡ ἐπιθεώρησις τῶν ἐκτεθειμένων ἔργων κοπτικῆς καὶ ραπτικῆς γυναικείων ἐνδυμάτων ἃ ἐδίδαξεν ἡ δεσποινὶς Λήδα Θεοδοσιάδου, λευχειμάτων καὶ κεντημάτων διδαχθέντων ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Μαρίας Δημητρίου καὶ γυναικείων πίλων καὶ παντοίων παιδικῶν καὶ βρεφικῶν καλυμμάτων διδαχθέντων ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Ἀλεξάνδρας Ξ. Λιασίδου, ἐξ ὧν κατεδείχθη ἡ συντελεσθεῖσα σοβαρὰ καὶ ἐπιμελημένη ἐργασία περὶ τὴν ἐξάσκησιν τῶν Ἑλληνίδων κορῶν εἰς αὐτάρκειαν τοῦ οἴκου αὐτῶν μετὰ τῆς ἄλλης πνευματικῆς μορφώσεως καὶ τῆς διαπαιδαγωγήσεως αὐτῶν.

ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ ΑΓ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ

Τῇ 5 μ.μ. ἐγένετο ἡ τελετὴ τοῦ Παρθεναγ. Ἁγ. Ἀντωνίου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀξιοτ. Κυρίας Χαριτίνης Κλ. Σακκάδα, ἧς προέδρευε ὁ Σ. Τοποτηρητὴς καὶ παρέστησαν πολλοὶ ἔγκριτοι συμπολῖται καὶ κόσμος πολύς, ἐπικρατοῦντος καὶ ἐδῶ τοῦ ὡραίου φύλου.

Ἡ ἀξιότ. διευθύντρια εἶπε τὴν νενομισμένην λογοδοσίαν, ἐκθέσασα τὰ πεπραγμένα καὶ στοιχήσασα τί δέον γενέσθαι ἐν τῷ μέλλοντι πρὸς ἀποτελεσματικωτέραν λειτουργίαν τοῦ Παρθεναγωγείου, ἐξέφρασε δὲ τὴν εἰλικρινῆ βαθεῖαν λύπην αὐτῆς ὅτι ἐπιτακτικαὶ ἀνάγκαι οἰκογενειακαὶ ὑποχρεοῦσιν αὐτὴν ὅπως ἀποχωρήσῃ τοῦ ὡραίου καὶ ὑψηλοῦ ἐπαγγέλματος αὐτῆς ὅπερ ἠσκησεν ὑπὲρ 20ετίαν μετ' ἀδιαπτώτου θερμοῦ ζήλου εὐεργετικώτατα εἰς τὴν ἡμετέραν κοινότητα.

Ὁ κ. Ν. Καταλάνος ἐξ ὀνόματος τῆς Ἐφορείας ἐξέφρασε τὴν βαθεῖαν λύπην ἐπὶ τῇ ἀποχωρήσει τῆς ἀξιοτίμου Διευθυντρίας ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Ἑλλην. Ἐκπαιδευτηρίων, εἰς τὰ ὁποῖα προσέφερε πολύτιμον καὶ ὑπέροχον πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν συμβολὴν μαρτυρουμένην ὑπὸ τῶν ὡραίων καὶ λαμπρῶν αὐτῆς καρπῶν δι' ὅλης τῆς μακροχρονίου διευθύνσεώς αὐτῆς οὐ μόνον ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ τούτῳ ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ἀξιομνημόνευτον τριετῆ δι' ἐνθυνσιν τοῦ ἑτέρου πλήρους Παρθεναγωγείου καὶ τοῦ Διδασκαλείου Θηλέων.

Ἡ ἐπιτροπεία καὶ ἡ ἑλλην. κοινότης μεγάλως θὰ ἔχαιρον ἂν ἦτο δυνατὸν νὰ συμβαδίζωσι τὰ καθήκοντα τῆς διευθύνσεώς μετὰ τῶν οἰκογενειακῶν τοιούτων, ἄλλως τὴν λύπην αὐτῆς κολάζει ἡ σκέψις ὅτι ἡ ἀξιοτ. κυρία Διευθύντρια καὶ ὡς οἰκοδέσποινα θὰ συνεχίσῃ τὸ ὡραῖον κοινωνικὸν ἔργον αὐτῆς ἀναδεικνύουσα τὸν ἴδιον οἶκον φωτόριον πάσης ἐθνικῆς καὶ χριστιανικῆς ἀρετῆς, ἡ δὲ ἐπιτροπεία καὶ ἡ κοινότης ὀφείλουσι καὶ ἐμπράκτως νὰ ἐκδηλώσωσι τὴν ὀφειλομένην τιμὴν καὶ εὐγνωμοσύνην πρὸς τὰς μακρὰς καὶ πολυτίμους ὑπηρεσίας αὐτῆς.

Μετὰ ταῦτα ἐξετελέσθη μετὰ πολλῆς ὡς πάντοτε ἐπιτυχίας τὸ καλλιτεχνικὸν μέρος τῆς ἑορτῆς καθ' ὃ ἐψάλησαν ἐπίκαιρα ᾄσματα καὶ ἐγένοντο διάλογοι καὶ ἐπαγγελίαι φαιδραὶ καὶ ἐνθουσιαστικαὶ κατ' ἐναλλαγὴν καὶ τὴν ὡραίαν ἑορτὴν ἐν τέλει ἔστεψεν ὁ ἐθνικὸς ὕμνος, ἐδέξατο δὲ ἥ τε διεύθυνσις καὶ τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τὰ συγχαρητήρια πάντων τῶν παριστάμενων.

Ἐν τινι εὐρείᾳ αἰθούσῃ ἦσαν ἐκτεθειμένα τὰ ποικίλα καὶ ὡραῖα ἐργόχειρα ἅτινα ἐδίδαξαν ἑκάστη τῶν διδασκαλισσῶν ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, σύστημα ἐπιδείξαν ἐξαίρετον ἐπιτυχίαν διὰ τὰς μικρὰς ταύτας τάξεις.

ΑΙ ΝΕΑΙ ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΙ
ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΥ ΘΗΛΕΩΝ

Καταχωρίζομεν ὧδε κατὰ τάξιν ἀλφαβητικὴν τὰ ὀνόματα τῶν ἀπολυθεισῶν τοῦ Διδασκαλείου τῶν Θηλέων, αἵτινες εἶναι αἱ ἑξῆς:

Διαγκούση Θάλεια, Δημητρίου Παναγιώτα, Θεοδώρου Ἰουλία, Θεοχαρίδου Κ. Ἑλένη, Ἰωαννίδου Κοραλλία, Ἰασεμίδου Ἀντιγόνη, Κωνσταντίνου Σταυρινή, Κωνσταντινίδου Ἀναστασία, Κωνσταντινίδου Χρυσταλλένη, Λοΐζίδου Λουκία, Μιχαηλίδου Μαρία, Μιχαηλίδου Κοραλλία, Μπόνη Αἰκατερίνη, Μαχαλεκίδου Χρυσταλλένη, Νικολάου Εὐφροσύνη, Πετρίδου Ἑλένη, Παντζαρίδου Εὐφροσύνη, Παπαπέτρου Αὐγούστα, Στεφάνου Μαρία, Τσαγγαρίδου Ἀναστασία, Χαραλάμπους Ἑλένη, Χρίστου Ναταλία, Χ'' Αλεξάνδρου Μελπομένη, Χρίστου Ἕλλη, Χριστοδούλου Αἰκατερίνη, Χριστοφίδου Ἀφροδίτη, Χρίστου Δωροθέα.

ΣΧΟΛΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ
Π. ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ--ΑΣΤΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν θὰ γένωνται τὴν πρωΐαν 10 π. μ. αἱ ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ σχολ. ἔτους ἑορταὶ τοῦ Π. Γυμνασίου καὶ τοῦ Διδασκαλείου ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Παρθεναγωγείου Φανερωμένης, καὶ τῶν Ἀστικῶν Σχολῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἀστικῆς Σχολῆς Ἁγ. Σάββα, περὶ ὥραν 4 μ. μ.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΙΣ ΛΕΙΒΑΔΙΑ τῆς Λάρνακος τῇ προπαρελθούσῃ Κυριακῇ ἐδιδάχθη ἀπὸ σκηνῆς ὑπὸ φιλοτίμων ἐρασιτεχνῶν τοῦ χωρίου τὸ πατριωτικὸν δρᾶμα «Ἥρωες τῆς Μακεδονίας» ἐνώπιον ὅλης τῆς κοινότητος καὶ πολλῶν ἐκ Λάρνακος καὶ τῶν περιχώρων ἐπισκεπτῶν μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας, τὸ δὲ προϊὸν τῶν εἰσπράξεων διετέθη ὑπὲρ τοῦ νεοδμήτου Παρθεναγωγείου. Εὐχαριστεῖται τῆς κοινότητος ὅλης ἀπονέμονται εἰς τὸν φιλόμουσον ὅμιλον καὶ τὸν προπονήσαντα καὶ ἐν παντὶ ἀγαθῷ πρωτοστατοῦντα διδάσκαλον κ. Κ. Ἀδαμίδην.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ «ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ». Ὑπὸ τοιαύτην ἐπωνυμίαν ἱδρύθη εἰς τὸ προάστειον Ἔγκωμην ἀναγνωστήριον καὶ ἐγένετο τῇ π. Κυριακῇ ἐκλογὴ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ, ἀποτελεσθέντος ἐκ τῶν κ. κ. Λουκᾶ Σάββα, ὡς Προέδρου, Δημ. Κ. Δημητριάδου, Ταμίου, Νικολ. Χ. Ἰωαννίδου, Γραμματέως, καὶ Χρ. Δημητριάδου, Παύλου Παυλίδου καὶ Δημ. Χ. Ἰωάννου, Συμβούλων.

ΟΜΙΛΟΣ ΡΩΣΩΝ προσφύγων καλλιτεχνῶν ἀνελθὼν εἰς Λευκωσίαν θὰ δώσῃ μουσικὰς Συναυλίας τὴν ἑσπέραν τῆς προσεχοῦς Πέμπτης καὶ Παρασκευῆς.

ΤΙΝΕΣ ΕΘΕΛΟΝΤΑΙ ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ

Ὁ κ. Βενιζέλος, ὡς ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν εἰσηγούμενος τὸ νομοσχέδιον, περὶ ἐθελοντῶν ἐν τῇ Βουλῇ ἐδήλωσε τίνων ἐθελοντῶν ἔχει ἀνάγκην ἡ Ἑλλάς, εἶναι δὲ οὗτοι παλαιοὶ ἔφεδροι μόνον τοὐτέστιν ἄνδρες ἠσκημένοι καὶ ἐμπειροπόλεμοι.

Ὁ κ. Βενιζέλος εἶπε τὰ ἑξῆς:

Λαμβανομένων ὑπ' ὄψει τῶν ἀναγκῶν τὰς ὁποίας δημιουργεῖ ἡ κατάληψις τῶν Νέων Χωρῶν καὶ ὁ πως καταστῇ δοον ἔνεστι εὐχερεστέρα ἡ ἀπόλυσις παλαιοτέρων ἡλικιῶν, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω τὸ παρὸν Νομοσχέδιον περὶ ἐθελουσίας κατατάξεως εἰς τὸ στράτευμα. Εἶναι προφανὲς πόσον οὐδαμῶδες δαπάνας ἀπαιτεῖ τὸ μέτρον τοῦτο. Αἱ ἀνάγκαι ὅμως τῶν νέων